Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36551
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Mens sacrata dō · gustu pbet interior — I.
Qd lux qd lingua sensu nequit exterior — I.
Hec modus nec spēs · panis st̄ inspiciend — A.
Immo sacramtū uirtus est corde tenend — A.
Sz neq; diuino quisquā ñ pspa spere — T.
Iam mera sanguis · unum conspectib̄ here — T.
Qd quātus uni uideat̄ habere sapore — M.
Subueniente fide · sacrum liquet esse cruore — M.
Hic est ille cruor: qui xpi uulnere fusu — S.
Ore sacerdotis animarū transit ad usu — S.
Atq; sacramento res possit nulla de esse — E.
Debet inabtari uno unius in esse — E.

Aqua partē sanguinī admisceturq; utrūq; simul mēcto de latere saluatoris emanauī. Sanguī iudeī redēptionis. Aeunda baptismatis p quā ecclia figuratur.

Admisceatur aqua uino qa significamus — S.
Hos qui saluificis alimūs uiuificamus — S.
Significantur aqua ppli quos grā munit — T.
Quos quasi membra suo capiti xpi cruor unit — T.
Porro si unū dno sine fonte lauatu — R.
Passio qd xpi fuerit p gente negatu — R.
Iam qd redimi deberet plasma de esse — T.
Cur effectē homo ds aut cur mortuus esse — T.
Ecce coma si fons fuerit · uino sine mixt — O.
Monstrat quō gens sola manet sine xp̄ — O.
Et sine fonte sacro · uinū hic inebrī opatur — R.
Hic fons saluificus · sine sanguine ppiciatur — R.
Sicut utrūq; sacro fluxit de uulnere xp̄ — I.
Sic utrūq; simul decet · in libamine sist — I.
Vnus uera ds fons unte xpe habetur — R.
Fons de fonte · cruor de unte uenire uidetur — R.